

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

XIV. ac demum Epistolae Judae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

adscriptam fuisse ait; & quæcunque Ecclesia eam ut Pauli opus suspexerit, laudandam censet; quippe sententias sibi Pauli ipsius videri, dictionem & compositionem esse alterius, qui Apostoli dictata exceperit, & in literas retulerit. Hieronymus in Epistola ad Dardanum scribit non ab Ecclesiis solum Orientis, sed ab omnibus retro Ecclesiis, ut germanum Pauli factum fuisse admittam, quæ quamvis à Latinis in Canonem sua ætate nondum relata esset, se tamen veterum Scriptorum auctoritatem sequi, neglecta temporis sui consuetudine. In Epistola quoque ad Evagrium, recipi eam ait ab omnibus Græcis, & à nonnullis Latinorum. Propterea vero ab his in Ecclesia legi solitam non fuisse tradit Philastrus, quod ab Hæreticis depravata, & ad-

Philastr. Hæret. 88.

ditamentis quibusdam fuisset inquinata. Utur est, satis apparet vetustas Epistola, eo tempore nequitiam inferior, quo scripta esse fertur: & quamvis incerti eam auctoris esse concederemus, vel Pauli nimirum, vel Barnabæ, vel Lucæ, vel Clementis, cum incertum quoque olim fuisse ostenderit, à quo illorum esset profecta, sequitur ejus esse auctoris cui vulgo adscribitur, incerti nimirum, sed unius tamen ex illis quatuor; ac proinde genuinam esse, juxta primam Definitionem. Nos tamen eam, quæ Paulo Apostolo Epistolam hanc adscribit, amplectimur sententiam; non solum quod plurimum sese ac graviorum scriptorum auctoritate tueatur, sed etiam quod Ecclesia Catholica decreto fuerit roborata.

XII. Sequitur Epistola Jacobi. Hæc in eorum Scripturæ sacræ librorum censum conjicitur ab Eusebio, qui dubia erant auctoritatis, & admittebantur à nonnullis, ab aliis repudiabantur; nec multos ex Antiquis ejus meminisse ait. Saltem igitur aliqui ex Antiquis meminerunt. Inter Epistolas Canonicas recensuisse illam Clementem Alexandrinum in libris *ὑποτυπώσεων*, testis est idem Eusebius. Ejus verba usurpat non semel Tertullianus. Ipsi quoque patrocinium sibi Cyprianus asciscit, Asciscit & Origenes Eusebio antiquior; idemque Novi Testamenti Scriptores enumerans, Jacobum haudquaquam prætermittit, utinè Athanasius in Synopsi, nec Gregorius Nazianzenus in Carmine de libris Canonicis. Eandem Epistolam, licet initio controversam, procedente tempore auctoritatem obtinuisse Hieronymus asseverat. Cum ergo longe vetustiore hanc esse appareat Clemente Alexandrino, & Tertulliano; incidit profecto ejus ætas in Apostolorum tempora. Cum vero citra ullam hæsitacionem Jacobo hanc tribuat Origenes, jamdiu inolevisse opinionem istam necesse est. Atque id quidem sufficit ad faciendam fidem Epistolæ hujus, de qua non præcipua nobis est cum Christi adversariis velitatio.

deinde Epistola Jacobi, Euseb. l. 2. Hist. cap. 23. lib. 3. cap. 25. & lib. 6. cap. 14. Terrull. adv. Jud. c. 2. & lib. de orat. cap. 8. Cyp. adv. Novat. Origen. Hom. 13. in Gen. & Hom. 7. in Jos. Hieron. de script. Eccl. in Jacobo.

XIII. Huic succedunt ambæ Petri Epistolæ, quarum prior est extra controversiam inter Christianos: *πύτη οἱ πάλα προεβήπερι, ὡς ἀγαπηδέτατα, ἐν τοῖς σφῶν ἀποδῶν κατανέξελται συλλέξιμασι*. Hæc *prisci Presbyteri, ut auctoritatis neuitiquam controversa, in suis scriptiõibus usi sunt*: inquit Eusebius. Scribit idem alibi testimonia ex ea petivisse Polycarpum, ab Apostolis ipsis Christiana doctrina imbutum, multisque qui Christum Dominum viderant familiariter usum, & Papiam Johannis discipulum, atque iis ætate proximum Irenæum, & alios veteres Christiani dogmatis assertores. Factum idem sæpe videmus ab Origene, qui & Petrum ipsius auctorem esse non semel prædicat. Major inest Secunda concertatio, quam inter dubias collocari ab aliquibus, & Petro abjudicari scribunt Origenes, Eusebius, & Hieronymus, propter stili cum priore discrepantiam. At aliter se de ipsa sentire declarant idem, & Petro indubitanter adscribunt. Et merito quidem, quippe cum in monte sancto se Christo adfuisse dicat Auctor, & Paulum charissimum suum fratrem appellet, seque jam priorem Epistolam scripsisse significet. Hanc itaque in sacrorum Librorum serie inter Catholicas Epistolas posuit Clemens Alexandrinus in libris *ὑποτυπώσεων*, & Athanasii postmodum Synopsi, & Gregorii Carmini, in quo sacri percensentur Libri, inseri merita est.

de ambatibus Petri, Euseb. Hist. lib. 3. cap. 3. & 19. lib. 4. cap. 14. lib. 5. cap. 8. Origen. Tom. 1. in Joh. & Hom. 13. in Gen. & Hom. 7. in Jos. Euseb. Hist. l. 3. cap. 25. Hieron. de script. Eccl. in Petro. 1. Petr. 1. 17. 18. 2. Petr. 4. 15. 2. Petr. 3. 1.

XIV. Idem atque illa persequitur argumentum Epistola Judæ, & utraque insertari videtur Simonem, & Nicolaum Hæreticos, ipsorumque discipulos, Apostolorum coartaneos. Itaque altera alteri præstat opem, & fidem facit. Venit quoque in contentionem illa Judæ, ut testificantur Origenes, Eusebius, & Hieronymus, qui eam tamen auctoritatem demum consecutam fuisse ait, & inter sacras Scripturas numeratam. Idem affirmat Origenes compluribus locis, ejusque verbis se defendunt Tertullianus, & Cyprianus; eandemque Canonicorum librorum Catalogo intexerunt Clemens Alexandrinus in libris *ὑποτυπώσεων*, Athanasius in Synopsi, Gregorius Nazianzenus, alique porro omnes. Præterea cum ex Veteribus non multos ejus meminisse ab Eusebio traditum sit; hinc colligitur aliquos saltem ex Antiquis illis ejus meminisse. Sed hæc nimis; quoniam non ex harum, ut dixi, Epistolarum auctoritate præcipue pender ea, quam suscipimus, Christiana doctrina defensio.

ac demum Epistola Judæ, Origen. Hom. 13. in Gen. & in Jos. & in Matt. Euseb. Hist. l. 2. cap. 23. & 24. & l. 3. c. 15. Hier. de Script. in Judas. Tert. De hab. mul. c. 3. Cyp. adv. Nov.

XV. Quid quod scriptas ipsis Apostolorum manibus literas, in Apostolicis quibus

Probatum præterea 300